

CZAS PRESENT CONTINUOUS
– ĆWICZENIA ROZWIJAJĄCE
PROBLEMY W TWÓRCZY SPOSÓB

**KATARZYNA
SOBAŃSKA**

SCENARIUSZ LEKCJI

**Program nauczania języka angielskiego jako języka obcego drugiego kontynuowanego
w 4-letnim liceum lub 5-letnim technikum**

opracowany w ramach projektu

**„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących
w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego
w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”**

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Elżbieta Witkowska
Recenzja merytoryczna – dr Anna Araucz
Agnieszka Stanuszkiewicz
Jadwiga Iwanowska
dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji:

Czas *Present Continuous* – ćwiczenia rozwijające problemy w twórczy sposób

Klasa:

I liceum i technikum **czas trwania:** 1 godzina lekcyjna – 45 minut

Cele ucznia:

- dokonuje analizy struktury czasu oraz potrafi dokonać poprawy błędów;
- wykorzystuje techniki samodzielnej pracy nad językiem (korzysta ze słowników);
- tworzy proste zdania do tematu lekcji, opisując zjawiska i wyrażając swoje opinie.

Metody i techniki:

wizualizacja, wnioskowanie z obrazka, analiza zdań

Forma pracy:

praca indywidualna, praca w parach, praca zespołowa

Środki dydaktyczne:

słowniki

Opis przebiegu lekcji

Czynności organizacyjne: powitanie, sprawdzenie obecności

Faza wstępna

Nauczyciel podaje temat lekcji. Wskazuje cele lekcji i informuje o nich w języku ucznia.

Nauczyciel robi krótką powtórkę z budowy czasu *Present Continuous*. Wykorzystuje elementy pantomimy: na przykład udaje, że czyta i mówi: *I'm reading a book*, bierze telefon do ręki i mówi: *I'm calling my best friend*. Prosi uczniów o podanie struktury czasu. Zapisuje ją na tablicy.

Faza ćwiczeń

Następnie informuje uczniów, iż za chwilę każdy z nich będzie potrzebował dwanaście małych pasków papieru (z dwóch kartek z zeszytu). Prosi o ich przygotowanie. Po chwili dodaje kolejną prośbę – uczniowie mają wyobrazić sobie kobietę na dachu. Kiedy już to zrobią, ich zadaniem będzie napisanie dwunastu zdań, które tłumaczą dlaczego ta kobieta znajduje się właśnie w tym miejscu. Nauczyciel podaje przykład: *She's sun-bathing*.

Ważne jest, aby uczniowie pracowali tym razem samodzielnie i napisali po sześć zdań w języku angielskim oraz sześć zdań w języku polskim. Zdania w języku ojczystym **nie mogą** być tłumaczeniem zdań z języka angielskiego. To po prostu odrębne powody danej sytuacji.

Uczniowie pracują samodzielnie. Kiedy jest taka potrzeba korzystają ze słowników tradycyjnych bądź cyfrowych. Nauczyciel służy pomocą, kiedy trzeba. Gdy każdy z uczniów ma minimum osiem zdań, nauczyciel prosi, aby dokonali jeszcze ostatecznej analizy ich poprawności. Następnie uczniowie pokazują zdania w języku angielskim swojemu koledze. Omawiają wspólnie kwestię poprawności gramatycznej i ustalają ostateczną wersję zdań.

Po chwili uczniowie wstają i, chodząc po klasie, pokazują swoje zdania kolegom. Państwa wychowankowie będą prawdopodobnie zdumieni do jak różnych lub podobnych wniosków doszli ich koledzy. Opis identycznej przyczyny, czemu kobieta siedzi na dachu, może być dokonana w jednym lub dwóch językach. Podczas rozmów na temat tych podobieństw i różnic w całych zdaniach lub ich częściach możecie Państwo podkreślać analityczną stronę użycia struktury czasu *Present Continuous* i/lub pułapek związanych z tłumaczeniem zdań.

Faza podsumowań

Nauczyciel prosi o podsumowanie lekcji. Przypomina cele, jakie podał na początku lekcji (mógł je też zapisać na tablicy na początku lekcji) i prosi uczniów o odniesienie się w wypowiedziach do stopnia realizacji tych celów. Uczniowie dokonają tego w swobodnych wypowiedziach lub poprzez przyklejenie karteczki czy też wstawienie znaku V przy symbolu świateł, jakie posiadają. Nauczyciel proponuje jeszcze burzę mózgów i odpowiedź na pytanie: *gdzie kobieta będzie siedziała tym razem?* Po kilku wypowiedziach powinno nastąpić głosowanie, który pomysł jest najlepszy. To właśnie zdanie będzie zdaniem wyjściowym do pracy domowej. Uczniowie nie mają tym razem narzuconego limitu zdań.

Komentarz metodyczny

Pomysł z *wizją kobiety na dachu* autor zaczerpnął z książki: Mario Rivoluceri i Paul Davis, *More Grammar Games*, Cambridge University Press (2007: 138). Jest to bardzo godna polecenia pozycja metodyczna.